

La Catedral inaugura i beneeix el grup escultòric dedicat a santa Teresa Jornet

Etosca d'Aitona, i les corals Alzina d'Alcarràs; Clamor de Soses, Cants i Rialles de l'Àrea de la Dona de Cappont, i el Petit Cor de la Catedral.

El grup escultòric, obra de Xavier Margarit, està format per dues peces. La imatge de la santa, que s'ha col·locat en una de les capelles de la girola de la Catedral, la que dona accés a la capella del Santíssim, està acompanyada per la imatge d'un pobre, que vol ser la representació del mateix Crist, que ella veia en cada ancià, cada pobre o cada persona que acudia a les seves portes.

La població d'Aitona, d'on era originàriament santa Teresa de Jesús Jornet, ha participat en la missa i en l'acte.

S'ha de recordar que Lleida ja té una parròquia dedicada a aquesta santa, patrona dels ancians desemparats.

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha presidit, dissabte 10 de maig, la inauguració i benedicció del grup escultòric dedicat a santa Teresa Jornet en una capella de la Catedral de Lleida. L'acte ha comptat amb la presència de les Germanetes dels Ancians Desemparats, orde que va fundar la santa lleidatana. La celebració, a la Catedral, també ha comptat amb l'assistència de les autoritats locals i del director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Enric Vendrell, de l'alcaldesa d'Aitona, Rosa Pujol, d'on era la santa, així com de nombrosos fidels.

El bisbe Joan ha presidit la missa solemne, que ha estat cantada pel Cor

Pastoral Obrera Dia del Treball 2014

El dimecres 30 d'abril es va celebrar una vetlla de pregària, a la parròquia de Santa Tereseta, centrada en la dignitat de les persones. A partir dels grans missatges del pensament social de l'Església, els participants es van interpel·lar sobre la seva actitud envers el proïsme i envers les injustícies socials. El dijous 1 de maig es va celebrar l'Eucaristia, enguany, a la parròquia de Sant Salvador del barri de Pardinyes. Dins de la celebració ha estat present la difícil situació dels treballadors en el nostre país i en el món i s'ha llegit un fragment del manifest de la Pastoral

Obrera de Catalunya, en el que es fa una anàlisi de la seva situació. Finalment, s'ha dedicat una estona al record d'una persona que ha estat referent de vida. Enguany ha estat Juan Manuel Bardaji, el Juanma, prevere diocesà que va dedicar la seva vida als nens, adolescents i joves, especialment els que estaven en risc d'exclusió. Ho va fer des del món de l'ensenyament i, també, creant i liderant entitats, autogestionades, per donar sortides a aquests nois. El lema que ha presidit els actes d'aquest 2014 ha estat «Reconstruïm la dignitat de les persones».

AJUDANT A VIURE

Testimonis fins a l'extrem de la terra

Quarenta dies després de Pasqua, celebrem la festa de l'Ascensió del Senyor. Els deixebles han retrobat Jesús ressuscitat que els envia a escampar la Bona Notícia i promet que serà amb ells cada dia fins a la fi del món. Els caldrà aprendre a viure amb Ell amb un altre tipus de presència, com és el nostre cas i el de tots els cristians, però l'enviament de Jesús serà a donar testimoniatge fins a l'extrem de la terra (Ac 1,8).

En el missatge del Papa per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que celebrem habitualment en aquest Dia de l'Ascensió, es parla que el món es va fent cada dia més petit i que això hauria de fer més fàcil estar a prop els uns dels altres, però malauradament les diferències existents segueixen marcant distàncies, de vegades escandaloses.

Els avenços que hem aconseguit en el camp de les comunicacions ens han de portar a sentir-nos més família humana, més solidaris i compromesos els uns amb els altres. Però això vol dir «trobar-nos», escoltar-nos més, comprendre'ns millor, estar disposats a aprendre dels altres i a respectar-nos... i no tan sols estar connectats. El Bisbe de Roma ens demana posar la comunicació al servei d'una autèntica cultura de l'encontre, de la proximitat, i mirar sempre l'altre evangèlicament, com un proïsme del qual ens hem de fer càrrec (Lc 10,29). Diu que la xarxa digital cal que sigui un àmbit ric en humanitat. No una xarxa de cables, sinó de persones. Això, per als membres de l'Església, suposa un aprenentatge necessari: cal aprendre a viure evangèlicament també en el món dels mitjans de comunicació, en el món digital.

L'Ascensió marca el començament del temps de l'Església, animada per l'Esperit, i el temps de la missió evangèlica des de Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra. No exclou cap àmbit on els humans visquin i és lògic que el testimoni cristià pugui arribar a allò que el papa Francesc anomena «les perifèries existencials» en les quals hi ha els «carrers digitals poblats d'humanitat». I, citant el missatge de Benet XVI de l'any proppassat, ens dóna una clau per a comunicar-nos adequadament: no bombardejant missatges religiosos sinó amb la voluntat de donar-nos als altres, mitjançant la disponibilitat per a respondre pacientment i amb respecte les seves preguntes i els seus dubtes, fent amb ells camí de recerca de la veritat i el sentit de l'existència humana.

És una bona manera de ser aquella Església Samaritana, de la que tantes vegades en parlem, capaç d'apropar-se als germans en el camí de la vida amb l'amor i la tendresa necessàries per a acompanyar-los a trobar-se amb Jesucrist.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JORDI BREU

El bisbe Joan, en el record

Tot i els més de vint anys que fa que el bisbe Joan Carrera va deixar de ser el rector de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet de Llobregat, la seva empremta és ben viva. Un grup de feligresos d'aquesta parròquia, que van organitzar diversos actes per recordar-lo en complir-se cinc anys del seu traspàs, van fundar el Memorial Bisbe Joan Carrera. Ara que se'n compleixen 60 de la seva ordenació presbiteral, han muntat l'exposició «Un ara mateix... per sempre», que es pot veure a Montserrat. Jordi Breu és membre del Memorial.

Per què s'estimen tant Mn. Joan?

Amb el seu tarannà humil, senzill, afectuós, afable i atent a les necessitats dels més desvalguts, es va fer estimar molt per tota la feligresia, i també per aquells que es mantenien apartats de l'Església. Ens invità a centrar-nos en Jesucrist i ens comunicà el seu amor a la Mare de Déu de Montserrat.

Per què va connectar?

Hi va aportar nous aires. Va crear el consell pastoral, va impulsar l'escola parroquial i la catequesi d'infants i joves. Va promoure la creació de la Fundació Santa Eulàlia, dedicada a la tercera edat. També es va preocupar de les necessitats socials dels immigrants i dels més necessitats. Va promoure activitats per donar a conèixer la cultura catalana.

Què hi trobem a l'exposició?

Un recull de fotografies del bisbe i les seves pròpies paraules, extretes dels seus articles a *Catalunya Cristiana* publicats en la seva columna *Ara mateix*. Al Memorial ens proposem seguir treballant en accions que mantinguin viva la memòria del bisbe Joan.

HISTORIA DE LA CARIDAD

Cáritas en la Iglesia primitiva

Los primeros cristianos de Roma pertenecían a todas las etnias existentes en el mundo conocido y sus idiomas maternos y sus culturas eran tan diversos como sus orígenes. El Evangelio fue conformando una identidad propia en los nuevos creyentes y su inserción en una comunidad cristiana verdaderamente universal (o católica), una comunidad plural y solidaria, con una misma fe y una misma esperanza.

En la *Historia eclesiástica* de Eusebio de Cesarea leemos que en tiempos del papa Cornelio (251-253) la Iglesia de Roma se cuidaba de 1.500 personas entre indigentes, viudas y enfermos. Y debieron aumentar en los años sucesivos, como reflejan con naturalidad muchos documentos.

La Iglesia recaudaba lo que necesitaba para atender sus obras caritativas, fundamentalmente a través de colectas entre los fieles en fechas y tiempos determinados (Cuaresma). Las propiedades agrarias que la Iglesia romana poseía en África y en Sicilia tenían unos administradores cuya misión era enviar a Roma el fruto de las cosechas para atender a las necesidades del ministerio de la caridad.

En momentos de especial penuria, el obispo de Roma —al igual que muchos otros obispos en sus respectivas sedes— promovió una solidaridad a favor de los más débiles de sus comunidades, lo que suscitó la admiración de un testigo no dudoso: el emperador Juliano, llamado el Apóstata (artículo siguiente).

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. *Historia de la caridad en la Iglesia*, Edit. San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Nobleza obliga

- Si gritas y pides «¡justicia!»... tú, primero, has de ser justo.
- Si buscas comprensión, antes tú deberás ser comprensivo.
- Si pretendes respeto, sé tú respetuoso siempre con los demás.
- Si intentas que te atiendan y sirvan, atiende y sirve tú, el primero.
- Si buscamos la silla libre, hemos de haber ofrecido antes la nuestra.
- Si queremos mandar, hemos de aprender a obedecer, sonriendo.
- Si imploramos perdón, habremos dado antes nuestro perdón.
- Si aspiramos a un trato educado, cordial, démoslo nosotros también.
- Quien quiera tener siempre la razón, tendrá difícil la convivencia.
- El que busque ser más que los otros —el soberbio—, sufrirá mucho.
- El que pretenda con su vida tan sólo brillar, iluminará a muy pocos.
- Hemos de *reír* un poco más. Y *reírnos* de nosotros mismos. Ello es curativo para el cuerpo, para la mente y para el espíritu. Schuman afirmaba: «No me habléis de la gente que *nunca ríe*: No es gente seria.»
- ¿Queremos el don de la alegría? Hemos de pedirse-lo al Espíritu Santo, tener el arado apretado hacia la tierra y esparcir las semillas del amor y de la bondad. Allí crecerán y darán fruto.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dios también habita en las ciudades

Salta de alegría el niño que encuentra su juguete perdido... Respiramos, si encontramos un motivo de seguridad. Damos gracias a Dios si encontramos una persona amiga entre el ambiente anónimo urbano.

¿Cómo es que después de la Ascensión, los apóstoles regresan alegres? Han descubierto la nueva presencia: «Me voy y vuelvo a vuestro lado» (Jn 14,28). Esa presencia no debe ser fabricada sino descubierta, desvelada. Dios no se oculta a aquellos que lo buscan con un corazón sincero. ¡Él está!

Unos días antes de la reciente celebración de la primera fase del Congreso Internacional de Pastoral de las Grandes Ciudades, su impulsor, el cardenal Lluís Martínez Sistach, hacía memoria de las palabras del papa Francisco: «Necesitamos reconocer la ciudad desde una mirada de fe que descubra al Dios que habita en sus hogares, en sus calles, en sus plazas. Él vive entre los ciudadanos promoviendo la solidaridad, la fraternidad, el deseo de bien, de verdad, de justicia» (EG, 71).

El Señor nos envía como testigos a los ambientes cotidianos y hasta los confines del mundo, «a través de las obras santas» (S. Francisco de Asís), mostrando el amor y la misericordia de Dios. Él está con nosotros «todos los días hasta el fin del mundo» (Mt 28,20).

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

2. **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Mc 16,29-33]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. iv); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona.
3. **Dimarts** [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.
4. **Dimecres** [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.
5. **Dijous** [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova.
6. **Divendres** [Ac 28,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.
7. **Dissabte** [Ac 26,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.
8. **† Diumenge vinent**, de Pentecosta (lit. hores: pròpia) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7. 12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'enduigué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Ascensió del Senyor. Pintura de Rembrandt, Alte Pinakothek, Munic (Alemanya)

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y, apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.»

Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndole irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones, el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones, / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

Que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder para nosotros, los que creemos, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, potestad, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y todo lo puso bajo sus pies, y lo dio a la Iglesia como cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que lo acaba todo en todos.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

La festa de l'Ascensió en Mateu

Probablement l'escena més important de tot l'Evangelí de Mateu. Tres notes.

Jesús, tal com havien anunciat l'àngel del Senyor i Jesús mateix, s'apareix als deixebles en una muntanya de Galilea. La muntanya és un lloc paradigmàtic en la tradició jueva. Aquí també (cf. el sermó de la muntanya). I s'apareix amb autoritat. L'autoritat de Jesús no és només la de la seva activitat docent (cf. Mt 7,27-28), sinó també la que li confereix el compliment de la promesa en el discurs del judici final (25,31; cf. 24,30-31) i la profecia que ha fet davant del gran sacerdot (26,64). La resurrecció de Jesús, tal com varen veure en el

relat de la passió, és el començament de la resurrecció universal (cf. Mt 27,51-53). Aquesta solemnitat i aquesta autoritat sembla que havien d'esvaïr els dubtes dels deixebles.

En aquest marc Jesús els confia la missió apostòlica: «Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat». Aquesta és la missió. Per una banda el baptisme, amb una fórmula trinitària inusual en el Nou Testament, però que té aquí una claredat ineborrable. D'altra banda, «ensenyant-los a guardar tot el que us he transmès». Aquí prenen consistència una vegada més els cinc discursos de Jesús. Recordem que hem anat subratllant la necessitat

de les bones obres que es desprenen de l'ensenyament de Jesús. És un missatge central de Mateu. L'ensenyament de Jesús té com a objectiu primordial la realització de les bones obres.

«I vet aquí que jo em quedo amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món». El Jesús que s'acomiada, en Mateu, no se'n va sinó que roman en l'Església. És sempre amb l'Església presidint-la amb la seva presència i la seva autoritat. És el «Déu amb nosaltres» del començament de Mateu que continua donant tota la força al seu ensenyament. L'Església no pot erigir-se per damunt del Senyor present, que la condueix i la guia en la plenitud.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Espiritualitat i Litúrgia

Domus Mariae - Casa de Maria

Domus Mariae és un grup catòlic, sense ànim de lucre. La seva missió es basa en l'estudi dels Evangelis i de posar-los en pràctica a la vida quotidiana. El seu fundador va ésser don Feliciano Gil de las Eras. El primer grup va néixer a Madrid. Actualment estem a Girona, Madrid i Lleida.

L'any 2012 vàrem celebrar el 25è aniversari de la seva fundació.

• Què fem?

Cada dia llegim l'Evangelí individualment i, un cop a la setmana, ens reunim per a compartir tot el que, a cada un de nosaltres, ens ha aportat la seva lectura. És molt enriquidor, perquè veiem que un mateix Evangelí, a cada persona, aporta una vivència molt diferent.

Una vegada al mes celebrem l'Eucaristia, que té la funció de recés i que presideix Mn. Joaquín Lax.

A la parròquia de Sant Pau col·laborem en el rober, repartint allò que la gent ens dóna per a les famílies necessitades. Per Nadal repartim joguines.

També col·laborem amb el banc dels aliments, repartint menjar a la mateixa parròquia.

Llegim, meditem i posem en pràctica l'Evangelí. Tenim una oració de grup.

Normalment, per la festivitat de Crist Rei celebrem un cap de setmana de recés. En aquesta ocasió ens visita la presidenta de Madrid i aprofitem per compartir i fer propostes.

El director espiritual és Mn. Joaquín Lax. La presidenta a Lleida és la Sra. Aurora Tejada.

Pastissos solidaris a Llardecans

Tot va començar un dia de catequesi. Mn. Josep Maria Cebrià, rector de la parròquia de Llardecans, ens va proposar fer una activitat solidària abans de rebre el sagrament de la Confirmació. Vam pensar en els habitatges socials del Seminari de Lleida.

Amb molta il·lusió ens vam posar a organitzar-ho perquè tot sortís correcte. Vam decidir que per recollir diners podríem fer una subhasta de pastissos, el primer diumenge de maig, dia de la mare, perquè la gent pogués comprar-los per felicitar les mares.

Aquests pastissos els vam fer nosaltres i també hi van col·laborar altres persones aportant-ne més. Vam fer la paradeta a la Plaça de l'Església, després de la Missa Major.

Va ser tot un èxit de participació i vam recollir 515 €.

Primera missa pròpia de la Diòcesi en honor al bisbe màrtir, Salvi Huix

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 5 de maig, la Missa pròpia pel bisbe beat Salvi Huix i Miralpeix.

La cerimònia, presidida pel bisbe Mons. Joan Piris i concelebrada per un bon nombre de preveres de la diòcesi, és la primera que se celebra en memòria del bisbe

màrtir, des que s'ha inclòs en el calendari propi de la diòcesi la celebració de la memòria de Mons. Huix i dels corresponents textos litúrgics.

El Cogul celebra la festa del Sant Crist i els 90 anys de la Romeria de la Sequera

El poble del Cogul ha celebrat, el diumenge 4 de maig, el dia gran de la seva Festa Major en honor del seu venerat Sant Crist. La diada s'ha iniciat amb la processó pels carrers del poble amb la imatge del Sant Crist del Cogul, traslladada fins a

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 1 de juny, Ascensió del Senyor:**
 - 10.30 h, el Sr. Bisbe presideix l'Eucaristia que serà transmesa per la 2 de TVE.
 - 19 h, obra de teatre sobre la vida del beat Francesc Castelló (TOAR), a l'Acadèmia Mariana.
 - 20 h, concert a la parròquia de Sant Llorenç del Petit Cor de la Catedral i la Coral romanesa ortodoxa.
- **Dilluns, 2 de juny:**
 - 20 h, Consell assessor de l'IREL.
- **Divendres, 6 de juny:**
 - 18 h, Confirmacions d'alumnes del col·legi Terraferma, a la parròquia de Sant Llorenç.
 - 20 h, presentació del llibre sobre la parròquia de Sant Pau (50 anys).
 - 20 h, Confirmacions a la parròquia de la Mercè.
 - 22.30 h, pregària de joves a la parròquia de Sant Martí.
- **Dissabte, 7 de juny:**
 - Aplec de l'Esperit a Banyoles (Girona).
 - 20 h, concert. Celebracions del 50è aniversari de la parròquia de Sant Pau.
 - 20 h, Eucaristia organitzada per la Delegació d'Apostolat Seglar, a la parròquia de Sant Ignasi.
- **Diumenge, 8 de juny, Pentecosta:**
 - 12 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Pau.

un extrem de la població, on ha tingut lloc la benedicció del terme amb la relíquia de la «Vera Creu», que la parròquia conserva des de temps immemorial.

Tot seguit s'ha celebrat la Missa Major en honor del Sant Crist, presidida pel rector Mn. Santiago Mataix. La festa del Sant Crist del Cogul d'enguany ha commemorat, alhora, el 90 aniversari de l'anomenada «Romeria de la Sequera».

AYUDANDO A VIVIR

Testimonios hasta el extremo de la tierra

Cuarenta días después de Pascua, celebramos la fiesta de la Ascensión del Señor. Los discípulos han reencontrado a Jesús resucitado que los envía a difundir la Buena Nueva y promete que estará con ellos todos los días hasta el fin del mundo. Tendrán que aprender a vivir con Él con otro tipo de presencia, como es nuestro caso y el de todos los cristianos, pero el envío de Jesús será a dar testimonio hasta el extremo de la tierra (Hch 1,8).

En el mensaje del Papa para la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, que celebramos habitualmente en este Día de la Ascensión, se habla de que el mundo se va haciendo cada día más pequeño y que esto debería hacer más fácil estar cerca los unos de otros, pero desgraciadamente las diferencias existentes siguen marcando distancias, a veces escandalosas.

Los avances que hemos logrado en el campo de las comunicaciones nos han de llevar a sentirnos más familia humana, más solidarios y comprometidos los unos

con los otros. Pero esto quiere decir «encontrarnos», escucharnos más, comprendernos mejor, estar dispuestos a aprender de los demás y a respetarnos... y no solamente estar conectados. El Obispo de Roma nos pide poner la comunicación al servicio de una auténtica cultura del encuentro, de la proximidad, y mirar siempre al otro evangélicamente, como un prójimo del que nos debemos hacer cargo (Lc 10,29). Dice que la red digital debe ser un ámbito rico en humanidad. No una red de cables, sino de personas. Esto, para los miembros de la Iglesia, supone un aprendizaje necesario: hay que aprender a vivir evangélicamente también en el mundo de los medios de comunicación, en el mundo digital.

La Ascensión marca el comienzo del tiempo de la Iglesia, animada por el Espíritu, y el tiempo de la misión evangélica desde Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta el extremo de la tierra. No excluye ningún ámbito donde los humanos vivan y es lógico que

el testimonio cristiano pueda llegar a lo que el papa Francisco llama «las periferias existenciales» donde están las «calles digitales pobladas de humanidad». Y, citando el mensaje de Benedicto XVI del año pasado, nos da una clave para comunicarnos adecuadamente: no bombardeando mensajes religiosos sino con la voluntad de darnos a los demás, mediante la disponibilidad para responder pacientemente y con respeto a sus preguntas y sus dudas, caminando con ellos en búsqueda de la verdad y el sentido de la existencia humana.

Es una buena manera de ser aquella Iglesia Samaritana, de la que tantas veces hablamos, capaz de acercarse a los hermanos en el camino de la vida con el amor y la ternura necesarias para acompañarles a encontrarse con Jesucristo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737